

Frederikshavn til Kjøbenhavn for 5 à 5½ Kr. Jeg tror ikke, at vore Grundtakster ere for smaa, jeg tror ikke, at det er det, vi skulle røre ved, jeg tror, at en Grundtakst af 2,35 Øre pr. Kilometer paa 3dje Klasse kan være rigtig nok, men Nedsættelsen paa de lange Rejser er for stor og ganske sikkert større, end Folketinget havde forudsat, da vi gavede Takstloven. Gennemførelsen af Takstloven gik ikke ganske efter, hvad Folketinget havde forudsat. Vi havde ikke forudsat, at man paa de korte Afstande ikke alene vilde afrunde Billetpriisen opad, som Loven utvivlsomt gav Ret til, men at man ogsaa vilde afrunde Kilometerafstanden opad, som der ikke var Tale om i Loven, og vi havde heller ikke forudsat saa store Nedsættelser paa de lange Rejser. Derfor tror jeg, at man ved en Revision af denne Lovgivning godt kan faa indført, at de længere Rejser betale noget mere end hidtil. Man kunde ogsaa godt indføre her i Landet, hvad man har gjort i andre Lande, at de Folk, som rejse med Eksprestog, og som aldrig kunne komme hurtigt nok af Sted, skulde betale lidt mere for Billetten. Lad dem kun faa en rød Streg over Billetten og betale lidt mere, naar de absolut ville saa hurtigt over Jordbunden. Dette vil være til Gavn for Statskassen. Der er saa meget mere Grund til at gaa frem paa denne Maade, som vi paa Jernbanevæsenet sikkert ville faa store Udgifter i Fremtiden. Vi ville sikkert komme til en Lønningsforbedring for de lavere Funktionærer i Jernbaneetat, og Pengene skulle jo frem, saa det er rimeligt, at man ogsaa faar noget større Indtægter. Naar Jernbanerne nu forrente sig saa daarligt, at vi ikke en Gang have 1% og, ret opgjort, slet ingen Ting, er det for meget af det gode.

Men jeg forlader dette Emne, min Opgave var jo egentlig at fremsætte nogle Betragtninger over, at der er Penge nok til Skattereformerne, og jeg tror, som sagt, ikke, at en Kæp stukken i Hjulet vil blive af finansiel Art. Derimod er jeg bange for, at der kan blive stukket en politisk Kæp i Hjulet. Navnlig da Ministeriet ikke har sagt noget derom, og man altsaa skal gætte sig frem paa dette Omraade, er jeg ikke sikker paa, at hele Ministeriet ikke er i Besiddelse af en saadan Kæp, og jeg er ikke sikker paa, om det ikke har Vilje til at bruge den. Jeg ved ikke, hvad disse Love indeholde, som Ministeriet vil komme med angaaende en Skattereform. Det skal jeg slet ikke gøre Forsøg paa at gætte, vi faa det jo nok at se. Men naar

jeg skal slutte mig til noget ved at se paa Ministeriets Personer, maa jeg jo sige, at jeg ser i Ministeriet den højtærede Finansminister og den højtærede Indenrigsminister, der i sin Tid som Folketingsmænd bekæmpede lignende Lovforslag i meget høj Grad. Og ser jeg hen til de Udtalelser, som i den sidste Tid ere fremkomne fra Højres Presse, kan jeg heller ikke være rolig for, at ikke en saadan politisk Kæp vil blive stukken ind i Hjulet for at standse det hele Værk.

Det er ikke min Mening at opholde mig i Enkeltheder ved, hvad der er sagt, men jeg skal dog anføre, at der er blevet sagt, at disse Lovforslag vare egentlig kun fremsatte for at faa noget at agitere med til Valgene, for at faa en Valgagitation i Gang, og der er sagt — for at komme de Højremedlemmer til Livs, der have siddet i Kommissionen —, at disse have spændt sig for Venstres Triumfvogn. Hvis nu dette sidste var sandt, kunde vi Vestremænd fristes til at blive stolte. En Triumfvogn maa være en herlig Ting navnlig med et saa glimrende Forspand. Men det er jo ikke sandt, og jeg synes, at Folk med nogen politisk Indsigt maa kunne sige sig selv, at det kan umuligt være sandt. Nu har jeg haft den Ære i en Aarrække at sidde sammen med de ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), men jeg har aldrig mærket, at de have haft nogen særlig Lyst til at spænde sig for Venstres Triumfvogn. Tværtimod! Og i de senere Aar har jeg heller ikke mærket, at de moderate have haft nogen Lyst dertil. Tværtimod! Det vilde være en mærkelig Opfattelse af de paagældende Mænd, at de nu pludselig vilde indtage en saadan Stilling. Nej, Sagen er kort og godt, at Kravet paa disse Reforme er saa stærkt, at samtlige Partier, baade de Højremedlemmer, som der her er Tale om, og de moderate og Venstre, af god Overbevisning have enedes om disse Forslag. Og om disse Forslag skulde blive til Valgagitation, som man siger, beror ikke paa os, det beror meget snarere paa det høje Ministerium og Landstinget. De kunne stille sig saaledes til disse Forslag, at der deraf bliver Valgagitation, og gøre de det, tror jeg, det vil blive en saadan Valgagitation, at de ikke kunne staa imod. De kunne ikke gøre det ved Folketingsvalgene, og de kunne heller ikke gøre det paa anden Maade. Jeg tror endog, at naar en saadan Valgagitation har fundet Sted, vil det blive nødvendigt for dem, der